

ASIL DERMAN DERTLERDİR

Hayatımızın en enerjik döneminde bir yük var sanki sırtımızda. Bir şeyler gölge gibi takip ediyor bizi. Sizi dertlerle tanıştırayım. Diyeceksiniz ki, biz zaten kendilerini yakından tanıyoruz. Hatta bizlere tamamıyla düşman, kötü, illet bir şey diye biliyorsunuz. “Bu genç yaşımızda peşimize takıldı, bırakmıyor.” diyorsunuz. Peki gerçekten dertler bu kadar kötü mü, bu kadarını hak ediyor mu?

Çoğu insan dertlendi mi küser hemen hayata. Haklıdır, her hasta bir gün iyileşmeyi bekler. Yağmur yağsın da üstündeki bulutlar hemen yok olsun ister.

Ama bazıları vardır ki, o hakikati görür. Bilir ki yağmur umuttur, hayattır. Tohumun kabuğunu çatlatıp kendini göstermesinde bir kıvılcımdır. Bir şeyi daha bilir ki, hakikat zaten burada gizlidir. En şiddetli ve bereketli yağmur en kara bulutlardan dökülür. İşte bu hakikati görebilen insan, tepesindeki o bulutlardan rahatsız olmaz. Hatta ve hatta o bulutları gönderene öylesine aşiktir ki her bir bulutu nimet bilir. Ve bu insan bulutlara sınımsız sarılır ki arkasındaki yağmuru kaybetmesin.

İşte dertlerimize de öylesine sahip çıkmalıyız ki dermana kavuşabilelim. Ne bulutlar olmadan yağmurun ne dertler olmadan dermanın varlığından söz edilebilir. Mevlana'nın dediği gibi; “Sıkıntı yok efendiler, dert insana yol gösterir.” Eğer dertler olmasaydı yürüdüğümüz şu hayat yolunda önümüzdeki taşları tanıyamaz, ayağımız takılır, düşer ve düştüğümüz yerden kalkamazdık. İşte hayat, bize karşı bu kadar adil. Hatta o kadar adil ki en enerjik, en sağlıklı, en sağlam dönemimiz olan gençliğimizde yüklüyor sırtımıza dertleri. Sonuçta enerjimizi kaybettiğimiz yaşlılıkta yüklese sırtımıza daha mı iyi? Eğer akıllı iseniz bu enerjik dönemlerinizi yükünüzü hafifletmekte harcarsınız. Aksi takdirde yaşlılıkta zaten kambur sırtınız yükleri taşıyamaz hale gelir, düşer, kalkamazsınız. Merak etmeyin, hafiflettiğiniz her yük hayatınızda yerden kaldırdığınız bir taştır.

Sözlerimi sizi neşelendirecek bir haberle bitirmek istiyorum: Dertliyken karalar bağlarsınız da kendinizi dünyanın en kötü, en aşağılık insanı ilan etmekten kaçınmazsınız ya!.. Peki soruyorum sizlere: Peygamberler mi daha dert sahibiydi yoksa Firavun mu?